Marcel LUCA
Contact eşuat

Neliniştea se înstăpânise, densă şi materială, ca o pâclă, peste labirintul de străzi al marelui oraş. Orice activitate încetase în primele ore, pentru ca mai apoi să fie reluată parțial, treptat, pe măsură ce oamenii înțelegeau că, cel puțin deocamdată, nu e nimic de făcut. Urmele accidentelor de circulație fuseseră înlăturate, dar locuitorii mai păstrau ceva din uluirea şi disperarea care îi cuprinsese simultan, sesizată mai întâi ca o nenorocire individuală atunci când peste ei se prăvălise, imensă, Tăcerea... Syb, primarul oraşului, un brunet înalt, zdravăn, trecut de patruzeci de ani, cu bărbie voluntară, tăiată parcă în piatră, cu ochii căprui, mari şi melancolici, urmărea în biroul său programul stației locale de televiziune. Ca în filmele fără sonor văzute la o cinematecă, în copilărie, imaginile se succedau intercalate de texte ce repedau obsedant ideea că oraşul nu fusese vuctima unui atac cu arme de un tip nou, că regiunile înconjurătoare nu resimt nimic din cele ce se întâmplă aici, că situația prezentă e consecința unui fenomen local - necunoscut, e drept, însă nu pentru multă vreme - iar pentru că liniştea se poate risipi prin surprindere, aşa cum de altfel apăruse, cetățenii sunt sfătuiți să amortizeze un eventual şoc auditiv, folosind dopuri din materiale antifonice... Syb se ridică nervos din fotoliu, făcu câțiva paşi prin încăpere, oprindu-se în cele din urmă în fața ferestrei ce oferea panorama uriaşei bucle suspendate a autostrăzii Corolla. Privea rarele automobile, majoritatea purtând însemnele poliției sau ale armatei terestre, gândindu-se la prioritățile ce trebuiau rezolvate. Primele informații, centralizate greoi din pricina imposibilității utilizării sistemelor de comunicații, demonstrau, dacă mai era nevoie, ascendentul lumii interlope față de autorități prin capacitatea ei sporită de acomodare la situațiile cu totul noi. Hold-up-urile se succedau cu repeziciune şi primarul se văzuse nevoit să solicite militarilor paza instituțiilor bancare şi a marilor magazine. Şi-ar fi aprins o țigară, dar îl stânjenea o uşoară dificultate în respirație. Ştia că e legată de apariția fenomenului şi-l încerca o irațională spaimă pe care cu greu şi-o stăpânea, că adevărata tragedie ar putea fi nu liniştea absolută, ci reducerea oxigenului din atmosferă în urma vreunei reacții chimice în lanț sau... îşi amintea, obsesiv, titlul unei cărți citite în adolescență: Traficanții de aer... “Doamne, dacă cineva ne-ar fura cu adevărat aerul? Ce-am mai putea face?!”... Înălțându-şi umerii masivi, se îndreptă spre uşa capitonată. Îşi acordase destul răgaz acum, când dincolo de prag, pe culoarele primăriei, în birouri, ca şi în sala Consiliului municipal, era o animație înfrigurată, dar fără personalitate, tăcută, ireală şi înspăimântătoare, ca un coşmar din care nu te poți trezi. În prag, privi întrebător la secretara care părea să-i aştepte apariția. Domnişoara Malcom se ridică şi-i întinse un plic lung, verzui, pe care îl rupse nerăbdător. “Alvarez ăsta e un idiot, îi mai arde de introduceri protocolare!”... îşi spuse Syb înciudat, sărind peste prima pagină a textului. Şeful Centrului de cercetări al Fundației Snockfield comunica studiile întreprinse, testele folosite, indicându-şi conştiincios colaboratorii, cu întreaga lor titulatură ştiințifică, spre disperarea corespondentului său. Concluziile, aşa cum le bănuia Syb, erau modeste, provizorii şi foarte rezervate. Singura care se arăta mai cuprinzătoare arăta că “...în urma

cercetărilor realizate pentru determinarea exactă a perimetrului afectat la sol, coroborate cu cele întreprinse pe verticală până la stratosferă, anomalia examinată se manifestă în spațiul înscris într-un con perfect, la a cărui bază se află oraşul, vârful aflându-se la o înălțime de circa 22.000 de metri...”
Pătrunse cu paşi repezi în sala unde consilierii municipali îşi frunzăreau neliniştiți hârtiile, cu privirile încărcate de spaimă şi derută. Primarul introduse în epidiascop filele raportului său, proiectând textul dactilografiat pe un ecran instalat din vreme. Introduse apoi şi mesajul profesorului Alvarez, urmărind cu atenție reacțiile colaboratorilor săi. Consilierii citeau buimăciți, câțiva se ridicară în picioare pentru a vedea mai bine, iar Robert Fairbanks notă câteva cuvinte pe un bilețel pe care-l aruncă primarului. “Nu e oare un atac din spațiu?” citi Syb, remarcând aproape cu mulțumire că nu e singurul care începuse să privească faptele în felul ăsta. Un nou mesaj adus de domnişoara Malcom, de astă dată într-un plic cu antetul bazei aeriene de la Farago-Limit City, îl ridică pe Syb în picioare. Ieşi în fugă, părăsindu-i pe consilierii care-şi scriau mai departe, cu mâini tremurătoare, replicile fără sens.
Automobilul făcu un viraj strâns şi frână, oprindu-se între două maşini ale poliției rutiere. Cu agendele în mâini, profesorul Alvarez şi generalul Strick alergară spre el. Militarul, uscățiv şi impersonal în uniforma sa de campanie, părea să fie singurul om ce nu-şi pierduse cumpătul. Cu mâna întinsă spre mijlocul impunătorului pasaj aerian care traversa benzile autostrăzii West Lake, deschidea şi închidea gura, lăsându-l pe primar să înțeleagă că rosteşte: “Acolo! Acolo!” Între timp, profesorul rupse o filă din agenda în care scrisese febril, întinzându-i-o ca pe o notă de plată. Ochii îi luceau jucăuşi dincolo de lentilele ochelarilor, în timp ce-şi muta greutatea trupului rotofei de pe un picior pe altul, cu aerul că aşteaptă rezultatul unei farse de toată frumusețea: “Obiectul sferic aterizat pe viaduct a coborât pe axa conului imaginar în interiorul căruia acționează fenomenul. E foarte posibil să avem de-a face cu... o vizită din spațiul extraterestru. În orice caz, am convenit cu generalul Strick să luăm unele măsuri pentru prevenirea unei presupuse acțiuni ostile. Am reuşit să determinăm faptul că liniştea aceasta forțată este rezultatul unui bombardament cu o radiație corpusculară ce absoarbe la nivel molecular orice fel de vibrație. Mai repede decât s-ar fi putut crede, am pus la punct, cu mijloace relativ simple, generatoare de anihilare a radiației în cauză. Aşa că în orice moment putem interveni în sensul restabilirii condițiilor normale pe o suprafață apreciabilă...” Primarul îl privi câteva secunde perplex pe profesor, după care le făcu semn celor din jur să-l însoțească. La circa o sută cincizeci de paşi de obiectul care se zărea acum strălucitor şi imobil, exact pe axul median al carosabilului, generalul le opri înaintarea, dându-le de înțeles că din acest punct zona intră sub patronajul său. Tancurile şi autotunurile, cu blindajul încins, stăteau nemişcate, pândind cu țevile vineții ale tunurilor şi mitralierelor jumelate ținta sferică. Trântiți în spatele barajelor din saci de nisip, soldații, în ținută de camuflaj, țineau crispați în mâini lansatoarele de rachete. Trecuse mai bine de un ceas de aşteptare încordată când Syb desluşi cu binoclul militar, prin care scruta sferoidul, cum o trapă ovală se deschide şi trei arătări pitice sunt depuse de un braț telescopic pe asfaltul cenuşiu. Încremenit, le privi preț de câteva clipe, apoi, alarmat, se întoarse spre general cu intenția de a-i cere să nu

intervină în nici un fel. Dar exact în momentul acela, Strick dăduse semnalul şi cele trei generatoare ale profesorului Alvarez intrară în funcțiune. Ca un trăsnet continuu, zgomotul atâtor motoare în funcțiune le izbi dureros auzul. Aproape simultan, conturul sferoidului începu să tremure şi, înmuindu-se ca un calup de ceară sub dogoarea focului, se revărsă peste mogâldețele nemişcate. Urlând de furie, porni să alerge alături de o tanchetă care se deplasa trepidând spre locul dezastrului, unde se întindea o băltoacă de lichid cu reflexe metalice. Şi Syb înțelegea, privind tremurul de gelatină al ciudatei substanțe, că suferă încă sub acțiunea zgomotului de care insolitele făpturi ale tăcerii încercaseră zadarnic să se ferească...

All contents copyright © 2004. All rights reserved